

ἜΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 181

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 16 Αὐγούστου 1881.

Εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς δευτέρης περιόδου τοῦ εἰσερχόμενου δ' Ἀσμοδαίου, καὶ πάλιν εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἐγκαινίξῃ διὰ τῆς αὐτῆς εἰκόνας τοῦ αὐτοῦ ὠροκόπου καὶ τὸν νέον του δρόμον. Ἐκ τῆς συμπτώσεως ταύτης συνάγει τὰς ἀρίστας ἐλπίδας, ὅτι κ' ἐφέτος ἀφθονος θὰ παρέχηται αὐτῷ ἡ ὕλη κατὰ τὴν πορείαν του. Ὁ ἥρωσ τοῦ Ἀσμοδαίου εἶνε ἱκανὸς νὰ τέρπῃ καὶ τοὺς μᾶλλον ἀπικητικοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν διὰ τῶν ἀπείρων μεταμορφώσεων, ἀς προυνσιάζει, ὡς ὁ κωμικὸς ἐκεῖνος τοῦ θεάτρου τῶν Μουσῶν, ὅστις ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐφόρεσε καὶ ἀπέριψε 49 προσωπεῖα μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς. Σήμερον ἐμφανίζεται ἡμῖν ὁ πέρυσιν ἐπὶ βροδὸς θριχμβευτικῶς ἐγκλιθιδρυμένος ὑπὸ δυσχερεστέρων ὄψιν· οὐ μόνον δ' ὕλικῶς φαίνεται ἐκπεσὼν ἀπὸ τοῦ ὕψους εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς περισυναγωγῆς ὀλίγων κερματίων διὰ τοῦ ὄργανου του, ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς τετραλιπωρημένος ὑπὸ νόσου καθιστώσης τὸν πάσχοντα ἀδιάφορον πρὸς πάντα τ' ἄλλα περιστοιχοῦντα γεγονότα, ἀμέτοχον πάσης ἐκ τούτων συγκινήσεως, μόνον δ' εἰς τ' ἀφορῶντα τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς μονομανίης του ἀφωσιωμένον. Κηδεῖς ἀγγεῖλετε προσφιλῶν συμπολιτῶν, θυμάτων τῆς ὀλεθρίας τῆ πόλει ἀσθενείας τὸν περικυκλοῦσι· βόμβος περιφύδων συζητήσεων ἐπὶ τῆς ὀφειλομένης προνοίης διὰ τὴν δημοσίαν ὑγίαν ἀντηχεῖ τριγύρω του, καὶ ψαλμῶδιαι ἰερέων συνοδεύουσιν εἰς τὴν ἐσχάτην κατοικίαν πέραν τρυφῆρας ὑπάρξεις νεκρωθείσας. Ἄλλ' ὁ ἥρωσ μας γυρίζει τὸ μηχανικὸν τοῦ ἐλατήριον καὶ πιάζει τοὺς μεμετρημένους τοῦ σκοποῦς μὲ τ' ὄργανόν του. Ἴσως ἐν τῇ ἀλλοφροσύνῃ, ἥτις τὸν κρατεῖ, αἱ συγκινητικαὶ τριγύρω του εἰκόνας πρὸς τῶν εἰς τὴν φαντασίαν του τὸ θέαμα τοσοῦτων θραυτομένων

του ἐλπίδων, τοσοῦτων νεκρωθέντων τοῦ ὄνειροπολημάτων καὶ σχεδίων ἀντιπολιτεύσεως, καὶ δι' αὐτὸ δὲν συγκινεῖται ἡ Ἐκάβη τῆς πολιτικῆς ἀποτυχίας ἐκ τῶν συνήθων δεινῶν τοῦ ἐπιλοίπου κόσμου καὶ μουρμουρίζει τὸ τρχγοῦδίτης ἀνά πᾶσαν ὥραν τὸ σπικρατικὸν τῶν πρωτακούστων ταλιπιωριῶν τῆς ῥαψωδοῦσα τὰς στροφάς.

Πολλὰ ἐλπίζομεν νὰ ἐξυθῶσι διδάγματα ἐκ τῆς παρούσης ὑγιεινῆς κρίσεως τῆς πόλεως, ἥτις εἶθε ν' ἀντιπαρέλθῃ ἀνευ πλειοτέρων θυμάτων. Νερὸ, ἀκόμη νερὸ, ἔστω τὸ σύνθημα τῶν Ἀθηναίων, διότι ἀνυπολόγιστα ἔσονται τὰ δυστυχήματα εἰς ἃ θὰ ἐκτεθῶσιν, εἰ μὴ οἱ ἀρμόδιοι δὲν φροντίσωσι νὰ ἐφοδιάσωσι τὴν πόλιν δι' ἀφθόνων καὶ καθαρῶν ὑδάτων. Σήμερον, ὅπως ἔχει ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων, εἶνε ἀληθὲς κότεργον ἐπὶ τέσσαρς μῆνας τοῦ ἔτους, μολονότι ἡ κορυφὴ τῆς ἡμῶν δὲν πύει ἐξυμνοῦσα τὰς μεγάλας δῆθεν προόδους τῆς πρωτευούσης, διότι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκτίθησάν τινα μέγαρα, καὶ ἀνεγείρονται τὸ θέρος τινὰ ξύλινα θεάτρα. Διὰ τὸν σπουδαῖον παρατηρητὴν αἱ Ἀθηναὶ ἀπ' ἐναντίας ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ὠπισθοδρόμησαν, διότι τὰ κυριώτατα στοιχεῖα τῆς εὐζωΐας καὶ τῆς ὑγείας, ἥτοι τὸ ὕδωρ καὶ ἡ καθαριότης, οὐσιωδῶς ἐμειώθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων σύστημα σπουδαῖον ὑπονόμων δὲν ἔχει, ὑπηρεσίαν σπουδαίαν καθαριότητος δὲν ἔχει, νερὸν δὲν ἔχει, τί λοιπὸν ἔχει; Ὅ,τι ἔχει καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ, καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ἐν τῇ κοινωνικῇ βίῃ. Καινήν καὶ μαρὰν ἐπίδειξιν, δι' ἧς εὐχαριστεῖται ἡ ἐθνικὴ μας ματαιότης καὶ δίδεται ἀφορμὴ εἰς

τούς επάινους ξένων τινών επιπολιών ή επιτιμώντων τὸ πρᾶγμα.

Ἄλλὰ μὲν τῶν μεγάλων στερήσεων τῶν Ἀθηναίων εἶναι ἡ ἔλλειψις κατὰ τὴν ἀναψυχὴν κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας. Τὰ θερινὰ καὶ κεκοιμημένα Πατήσια καὶ Παριλίσια εἶναι ἀνάξια λόγου. Ἡ Φιλικὴ παρὰ τὴν ἄξιαν τῆς διὰ τοὺς ποιούντας χρῆσιν θαλασσιῶν λουτρῶν, ἔχει ὅμως παντελῆ καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀδιόρθωτον ἔλλειψιν φυτείας. Τοιοῦτος ἀπ' ἐναντίας δὲν στερεῖται ἡ μεταξὺ τοῦ Πεντελικοῦ καὶ Τατοῦτο ὄρατος κοιλάς, ἀλλὰ κείνη αὕτη πολὺ τῆς πόλεως μακρὰν, καὶ τούτου ἕνεκα δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ καθημερινὸν ἀναψυκτικῶν τῶν Ἀθηναίων ἐνδιαιτήμα. Κατὰ τὴν ἰστορικὴν θέσιν τοῦ Δαρφίου καὶ τῶν πέριξ, τὸ ποιητικὸν ἐκεῖνο ἀναχωρητήριον τῶν Δουκῶν τῶν Ἀθηναίων. Οἱ παρὰ κείνους κατὰ φύσιν λόγοι εὐκόλως δύναται νὰ μεταβληθῶσιν εἰς τερψίθυμον ἀναψυκτικὸν ὑπὸ τὰς μαγικὰς χεῖρας ἐμπείρου εἰς τὰ τοιαῦτα εὐρωπαϊοῦ καλλιτέχνη. Εἰς ἵπποσιδηρόδρομος δύναται νὰ μεταφέρῃ τοὺς πολλοὺς ἐκεῖ εἰς μέρος ὑψηλόν, σύσκιον, με ἀπράξιμον πανταχόθεν θέαν καὶ με ὕδωρ ἐξείσιον. Τοιοῦτον ἔργον ἤθελεν εἶσθαι πραγματικὴ διὰ τὴν πρωτεύουσαν πρόδοσις. Ὅτ' ἐπικνέλωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ξυδαίτοις

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Τύπος ἑλληνικῆς συζητήσεως τῶν ἀρμοδίων ἐν ὄρα κρισιμῶ: Ὁ ἀξίεπικνος καὶ μεστὸς ζήλου κληρονομῆς κ. Κ. Δηλιγιάννης ἰσχυρίζεται, ὅτι ἀνεκάλυψεν ἐν τῷ ὕδατι τὰ βακτηρίδια ἐκεῖνα, ἅτινα καὶ μόνον γεννῶσι τὸν τύφον· οἱ κκ. ἰατροσύνηδροι καὶ οἱ κληθέντες ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ὑπουργείου νὰ ἐξετάσωσι τὸ ὕδωρ μικροσκοπικῶς καὶ χημικῶς δὲν ἀνακαλύπτουν τίποτε καὶ κηρύττουσι μῦθον τὰς ὑποψίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ὁ κόσμος περιμένει νὰ μάθῃ ποῦ θὰ ἀπολήξῃ ἡ ἐπιστημονικὴ διαφωνία τῶν κυρίων αὐτῶν, οἵτινες μισθοδοτοῦνται ὄλην τὴν ζώην εἰς δημοσίας θέσεις διὰ νὰ μᾶς ἀποδειχθῶσιν ἀχρηστοὶ τὴν μίαν καὶ μόνην στιγμὴν, καθ' ἣν τοὺς ἔχρηξέζομεθα. . . . ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ δεκτάσεται ὁ καθήκοντος τῆς Δεξμενῆς καὶ ἡ ἀποτροπὴ τῶν ὕδατων, ἐκλείπει τὸ ὑπὸ συζήτησιν ὕδωρ, καὶ μένει ἕκαστος με τὴν ἀκροατικὴν γνώμην του καὶ ὁ κόσμος με τὸ αὐτὸ σκότος περὶ τῆς ἀληθείας, εἰς ὃ καὶ πρότερον. Ἴδου τύπος ἑλληνικῆς συζητήσεως τῶν ἀρμοδίων.

Συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν ἐν τῷ Αἰῶρι τῆς σκηνῆς,

ἣτις προεκάλεσε τὴν κατὰ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Χρηλάκου Χριστοπούλου ἀκρονόμιστον διωγὸν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Οὐδὲν ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηρήσεις τοῦ κ. Φιλήμονος, αἵτινες συνοψίζουσι ἀκριβέστατα τὸ καθεστῶς. Ἀληθῶς τίς δύναται ν' ἀρνηθῆ τὴν ὀρθότητά τῆς παρατηρήσεως τοῦ συντάκτου τοῦ Αἰῶνος, ὅτι ὅτε εἰς τοιαῦτα εἶναι ἐκτεθειμένοι, ἀνευ οὐδενὸς λόγου ἄλλως, εἰς γηραιὸς καὶ εὐπρεπῆς πρόκριτος τὰς πρώτας καθέξας θέσεις ἐν τῷ τόπῳ, ἕκαστος δύναται νὰ ἐκτιμῆσθαι ὅποιον ἔχει ἀξίαν ἢ ἀτομικὴ ἐλευθερίαν καὶ ἢ ἀξιοπρέπειαν τοῦ πολίτου ἐν Ἑλλάδι. Ἡδύνατο ὅμως ὁ συναδέλφους νὰ προσθέσῃ καὶ τοῦτο, ὅτι βεβαίως καὶ ἀνυπερέτως ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει οὐδέποτε ἡ τουρκικὴ ἐξουσία ἤθελεν ἐκτραπῆ εἰς τοιαῦτα κατ' ἀνδρὸς τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ κ. Χριστοπούλου. Εἰς τὸ ἀντικείμενον δὲ τοῦτο ἔδει μᾶλλον ν' ἀσχοληθῆ, προκειμένου περὶ τῆς προσερχόμενης τῶν νέων ἐπαρχιῶν, ἢ ἐὰν θὰ ἀφομοιωθῶσιν αὐταὶ κατὰ τὸν δεῖνα ἢ τὸν ἄλλον τύπον πρὸς τὸ διέπον τὴν Ἑλλάδα ἀξιοπρεπὲς σύστημα, ὅπερ ἐν στιγμῇ δικαίως ἀγανακτήσεως τόσοσιν ὀρθῶς περιέγραψεν.

Κεῖν

Κύριε συντάκτα τοῦ Ἀσμοδαίου.

Ἦθελα νὰ ἦμην ὁμολογιῶχος τῶν ἑλληνικῶν δανείων, ἀλλὰ σὰς παρακαλῶ μὴ θέτε: Αἱ ὁμολογίαι τῶν δημοσίων ἐν γένει δανείων διὰ σφραγιστήρος φέρουσαι ἐκτετατωμένην τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὑπουργοῦ, μόνον σύμβολον γνησιότητος ἔχουσι τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου. Ὁ τοιοῦτον κύρος καὶ ἐγγύησιν χορηγῶν εἰς τὰς ὁμολογίας τοῦ τελευταίου δανείου, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ του ὁμολογία, ἐκηρύχθη ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 958 τοῦ 1881 καὶ ἀριθ. 1893 τοῦ 1880 ἀποφάσεων ἀναξιοπρεπείας, ἀνάξιος πάσης πίστεως καὶ ἀπηλλαγμένους πάσης καταδιώξεως. Ποῦτον νὰ πιστεύσῃ τὸ ἐνδικοφρόμενον κοινόν; Τὰς τελεσιδικίας καὶ ὀριστικὰς ἀποφάσεις, ἢ τὴν ἐκτίμησιν τῆς κυβερνήσεως; Ἔχομεν λοιπὸν ἐπαληθευτὰς τῶν δημοσίων χρεῶν ἐν τῷ φυλακτικῷ, ἄλλους ἐν ἀπαγορεύσει, ἄλλους διατελοῦντας ὑπὸ κατηγόριαν ὅταν διωρίσθησαν καὶ ἀπλλαγέντας ταύτης ἀφοῦ καὶ διότι διωρίσθησαν! Καὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν εἰς τὰς ὁμολογίας! Πῶς σὰς φαίνεται;

ΓΙΤΡΙΖ

Αὐτὸς τὸ χαβά του.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Λυπούμεθα, ότι ο αξιοσεβέστος καθηγητής κ. Στρούμπος, πρεμεδαίνων εις ζητήματα, τὰ ὅποια προδήλως δὲν εἶναι τῆς ειδικότητος αὐτοῦ, ἐκφέρει γνώμας τόσῳ μᾶλλον ἐπικινδύνους, ὅσῳ προκύπτουσι περὶ ἀνδρὸς λογίου δικαίως ἐκτιμωμένου. Ὁ κ. Στρούμπος λησμονεῖ, ὅτι ἄμικ ἐπέλθη βροχὴ, τὸ γλυκὺ ὕδωρ μινυόμενον μετὰ τοῦ λιμνάζοντος ἀλμυροῦ ὕδατος ἀποτελεῖ τὰ κλούμενα ἀλατώδη ἔλη (marais salants), τὰ ὅποια θεωροῦνται ἐκ τῶν ἐπικινδυνωδেষτάτων αἰτίων τῶν ἀσθενειῶν. Ἐπομένως καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι τὸ λιμνάζον θαλάσσιον ὕδωρ ἤθελεν εἶσθαι ἀκίνδυνον, ἢ πρώτη βροχὴ ἀσφαλῶς τὸ μεταβάλλει εἰς ἐπικινδυνωδέστατον.

B

Οἱ σκύλοι κατὰ τὸ τμήμα τῶν δημοσίων ἔργων εἶναι ἀξιοτιμητότεροι τῶν ἀνθρώπων. Κατὰ τὴν συγγραφὴν τῶν σιδηροδρόμων, οἱ μὲν ἄνθρωποι πληροῦσι διόδια καὶ κόμιστρα 12 λεπτὰ διὰ τὴν α' θέσιν, 10 διὰ τὴν β' καὶ 6 διὰ τὴν γ', οἱ δὲ σκύλοι 15 λεπτὰ ἀνεξικρέτως. Πῶς τοῦτο; Ἀπλούστατον, ἀποδεικνύον τὴν ἀλήθειαν τῶν μεταφορσκόντων τὰς γαλλικὰς συγγραφάς (cahiers de charge). Ἐκεῖ φέρεται, ὅτι εἰς τὴν α' θέσιν πληροῦν 0,12, ἧτοι 12 λεπτὰ, οἱ δὲ κύνες 0,015, ἧτοι 1 1/2 λεπτόν. Ἀλλὰ τὸ σοφὸν τμήμα ἀφῆρσε τὸ β' μηδενικόν, καλοῦτως οἱ κύνες ἔγεινεν τῶν ἀνθρώπων ἀξιοτιμητότεροι.

B

Ἐάν διὰ τὸν μικρὸν μας Σιδηροδρόμον ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ εὐρέθη εἰς ἀνάλογον τὸ ὕψος Παρρασκευκίδης διχειριστῆς αὐτοῦ, ζήτημα μέλλει πνευλλήνιον νὰ ἐγερθῇ ὅποιοι Παρρασκευκίδαι καὶ ἐν ἀνκλογίᾳ πόσον ὕψηλοι πρέπει νὰ εὐρεθῶσι διὰ τοὺς μεγάλους τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Ἀκρίσσης νὰ κληθῶσι διχειρισταὶ αὐτῶν. Ἀποροῦμεν δὲ πῶς δὲν ἐπραγματεύθη καὶ τὸ θέμα τοῦτο ἢ κατ' ἐξοχὴν θεματογράφος Ὄρα, ὅπως ἀποδείξῃ τὴν μεγάλην κυβερνητικὴν τῶν ὑπουργῶν μας ἀπρονοησίαν καὶ κηρύξῃ ἀσφαλιβαστον πρὸς τὰς μεγάλας θεωρίας τῆς καὶ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων ἐν Ἑλλάδι, ὑπουργοῦντος Κουμουνδούρου.

Ἵγιεινὴ δημῳδῆς.

— Τί λές καὶ σύ, Γιάννη, με τὸν τύφο;

— Ἐκεῖνο ποῦ ξέρω εἶναι πῶς ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ τὸ Βαρβάκειο κ' ἡ Δημηρχίχ ἔγεινεν νοσοκομεῖα ἢ γειτονιά μου χαίρει δὲν εἶδε.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ τοῦ Ἀσμοδαίου, ὅσων ἡ συνδρομὴ λήγει τὴν 17 τ. μηνός, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Πρὸς τοῦτοις παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστωτ. Τραπεζῆς, ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν. Τὸ φύλλον πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς ἀντι λεπτ. 10.

Ἐὐ Ἀσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἡ ἀθηναῖκή κοινωνία τῷ παρίχει ἀφθονοτέραν τροφήν.

Ἐὐ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ με εἰκόνας.

Ἐπέτυχα ἐπὶ τέλους τὸ κρασί ποῦ ἤθελα. Ἐχει ἄρωμα, εἶνε ἐλαφρὸ, εὐθηνὸ καὶ καλὸ. Κρασί Σόλωνος, ἢ μποτίλια μία δραχμὴ, καὶ με τὴν ὀκτά λεπτ. 50. Κατὰ τὰς ἡμέρας μάλιστα ταύτας τῆς ὑδροφοβίας εἶνε ὅτι ἀπαιτεῖ ἡ ὑγιεινὴ.

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἔργον ἀναπληρῶνει ἑλλειψιν λίαν ἐπαισθητὴν τῆς συγχρόνου φιλολογίας ἡμῶν. Ὁ Ἐσπερος ἔχει ὕλην ποικίλην, ἐπιστημονικὴν, φιλολογικὴν, πρὸς δὲ καὶ τερπνὴν καὶ ἀναγομένην εἰς τὰ ἐν τῷ κόσμῳ συμβαίνοντα. Ἐπὶ πάσι δὲ κοσμηταὶ διὰ καταλλήλων εἰκόνων κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς πόλεσι ἐκδομένων παντοίων τοιοῦτων συγγραμμάτων. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο κύριον ἔχων συντάκτην καὶ ἔφορον ἕνα τῶν μάλλον διακεκριμένων ἡμῶν λογίων, τὸν διδάκτορα τῆς φιλολογίας κύριον Ἰωάννην Περβάνογλον, καὶ ἐκδιδόμενον ἐν Λεϊψία, ἧτοι ἐν τινι τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν κέντρων τῆς Εὐρώπης, εἶναι ἀνάγνωσμα ἀριστον διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν, διὰ πάντα μεμορφωμένον ἄνδρα ἢ δέσποιναν.

Ἐὐ Ἐσπερος ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός, εἰς σχῆμα μεγάλου 4^{ου} Ἐκαστον τεύχος, συγκεῖμενον ἐκ δύο τυπογραφικῶν φύλλων, περιέχει 15 εἰκονογραφίας.

Ἡ τιμὴ τοῦ Ἐσπεροῦ ὀρίζεται εἰς φράγκα 40 κατ' ἔτος πληρωτέα ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ πρώτου φύλλου. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν Ἑλλάδι ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.